

PROFESOR JAN MAKSYMIOUK PATRONEM ODDZIAŁU BIALSKOPODLASKIEGO SEP

Z okazji jubileuszu 40-lecia powołania Oddziału Białskopodlaskiego SEP powstała inicjatywa aby nadać imię oddziałowi. Na patrona wybrany został znany w środowisku akademickim profesor Jan Maksymiuk pochodzący spod Białej Podlaskiej.

Biała Podlaska (dawniej Biała Radziwiłłowska lub Biała Książęca) – miasto na prawach powiatu na wschodzie Polski, w województwie lubelskim, siedziba powiatu bialskiego i gminy Biała Podlaska.

W XVII wieku Aleksander Ludwik Radziwiłł nadał Białej prawa miejskie.

Swój herb miasto zawdzięcza synowi Aleksandra, Michałowi Kazimierzowi Radziwiłłowi, przedstawia on Świętego Michała Archanioła stojącego na smoku z mieczem i wagą w rękach

Jedną z pierwszych elektrowni miejskich, które wznosił samorząd była elektrownia samorządowa w Białej Podlaskiej, zbudowana w 1918 roku. Kolejne elektrownie powstawały w Białej Podlaskiej wraz z rozwojem przemysłu lotniczego (PWS) oraz sieci kolejowej i oświetlenia ulic. Początkiem ruchu stowarzyszeniowego na ziemiach wschodnich było powołanie do życia Radomskiego Koła SEP, podczas obrad Drugiego Ogólnopolskiego Zjazdu Elektrotechników Polskich w dniach 30. X – 01. XI. 1921 roku w Toruniu. Radomskie Koło SEP działalnością swoją obejmowało teren obecnego województwa lubelskiego, świętokrzyskiego i południową część województwa mazowieckiego.

Początkiem działalności STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH na Ziemi Białskopodlaskiej było powstanie w dniu 7 kwietnia 1976 r. Koła SEP przy Rejonie Energetycznym Biała Podlaska (w strukturze ZE Lublin), wówczas koło należało do Oddziału Lubelskiego SEP.

Wśród działaczy Koła SEP zrodził się pomysł utworzenia kolejnego oddziału SEP właśnie na ziemi białskopodlaskiej, który skutkowało powołaniem Oddziału SEP w Białej Podlaskiej utworzonym w dniu 12 lutego 1980 roku.

W tym czasie zawiązały się kolejne koła SEP przy zakładach pracy na terenie województwa białskopodlaskiego. Ostatecznie Oddział Wojewódzki SEP w Białej Podlaskiej powołany został na podstawie Uchwały nr 20-78/81 Zarządu Głównego SEP z dnia 2 października 1980 r. i zarejestrowany w Wydziale Spraw Socjalno-Administracyjnych Urzędu Wojewódzkiego w Białej Podlaskiej pod pozycją 37.

Pierwsze lata działalności oddziału charakteryzowały się rozwojem i zwiększeniem ilości członków. Członkowie SEP brali udział w pracach:

 Komisji Kwalifikacyjnej nadającej uprawnienia budowlane przy Urzędzie Wojewódzkim w Białej Podlaskiej.

- 💡 powołania przy RR NOT w Białej Podlaskiej Zakładu Usług Technicznych,
- 💡 uczestniczyli w rozbudowie istniejącej i budowie nowej sieci energetycznej regionu.
- 💡 Komisji Kwalifikacyjnej SEP Nr 315, nadającej uprawnienia tzw. „sepowskie” w grupie 1,2 i 3.
- 💡 Powstawaniu i rozbudowie zakładów przemysłu drzewnego, włókienniczego i spożywczego.

W historii swojej oddział przeżywał różne koleje losu, członkowie SEP reagowali na zmiany polityczno-społeczne w Polsce a szczególnie w latach 90-tych trudna sytuacja finansowa i rynku pracy (okres likwidacji i przekształceń wielu zakładów) wpłynęła na zmniejszenie ilości członków w kołach SEP oraz rozwiązywanie się kół.

Elektrycy skupieni w Oddziale Białkopodlaskim SEP wchodzi w skład ogólnopolskiej organizacji elektryków.

Główne kierunki działania Oddziału Białkopodlaskiego SEP na przestrzeni 40 lat istnienia zmierzały do:

- 💡 podnoszenia kwalifikacji zawodowych inżynierów i techników elektryków,
- 💡 popularyzacji osiągnięć nauki i techniki,
- 💡 działalności na rzecz miasta i regionu,
- 💡 integracji środowiska elektryków,
- 💡 rozwijania kontaktów między członkami SEP w regionie i na przestrzeni ogólnopolskiej,

Sukcesem należy nazwać również odbudowę struktur oddziału po regresie gospodarczym w latach dziewięćdziesiątych. Należy zaliczyć do nich utrzymanie działalności Komisji Kwalifikacyjnej Nr 315, oraz powołanie Ośrodka Rzeczoznawstwa SEP w Białej Podlaskiej.

Z okazji jubileuszu 40-lecia powołania powstała inicjatywa aby nadać imię oddziałowi. Na patrona wybrany został znany w środowisku akademickim profesor Jan Maksymiuk pochodzący z pod Białej Podlaskiej.

Jan Maksymiuk urodził się w rodzinie chłopskiej w Ortelu Książęcym na Podlasiu. Jego młodość przypadła na okres okupacji niemieckiej i trudne lata powojenne. Wykształcenie podstawowe uzyskał w ramach tajnego nauczania. Po ustaniu działań wojennych, we wrześniu 1944 r. rozpoczął naukę w Akademii Białskiej – Gimnazjum i Liceum Męskim im. Józefa Ignacego Kraszewskiego w Białej Podlaskiej.

W 1950 r. pomyślnie zdał egzamin maturalny w liceum o kierunku matematyczno-fizycznym otrzymując dyplom wolnego wstępu na studia wyższe. Po odbyciu letniego turnusu robotniczego na Śląsku w ramach ówczesnej Służby Polsce, podjął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej, prowadzone wówczas w systemie dwustopniowym. Dyplom inżyniera elektryka w specjalności „Technika zabezpieczeń i rozrządu” uzyskał w 1953 r., zaś magistra inżyniera w specjalności „Aparaty elektryczne” w 1956 r.

Pracę zawodową podjął na macierzystej Uczelni, w ówczesnej Katedrze Przyrządów Rozdzielczych – na stanowisku zastępcy asystenta podjął już w okresie studiów w 1953 r.,

pracując kolejno od 1954 r. na stanowisku asystenta, od 1956 r. – starszego asystenta, od 1964 r. – adiunkta, od 1971 r. – docenta, od 1978 r. – profesora nadzwyczajnego i od 1990 r. – profesora zwyczajnego.

Kierownicze funkcje organizacyjne w Politechnice Warszawskiej Jan Maksymiuk zaczął pełnić po habilitacji i uzyskaniu stanowiska docenta, co zbiegło się z przejściem Uczelni do struktury instytutowej w 1970 r. W latach 1990–2000 był członkiem Senatu PW, pełniąc m. in. w kadencji 1997–2000 obowiązki przewodniczącego Komisji Senackiej ds. Współpracy z Zagranicą. Pracę na uczelni zakończył w 2006 r. pozostając jednak aktywnym wykładowcą do ostatnich dni życia.

Od 1965 r. był aktywnym członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich, szczególnie zaangażowanym w problemy kondycji i rozwoju polskiego przemysłu elektrotechnicznego. Od 1969 r. współpracował z Izbą Rzecznawców SEP, jako jej rzeczoznawca, weryfikator, od 1975 r. jako kierownik Działu 01 („Aparatura Elektryczna”), od roku 1997 jako członek Rady Izby Rzecznawców SEP i przewodniczący jej Komisji Kwalifikacyjnej. Był on również kierownikiem dwóch działów w Izbie Rzecznawców: „Energetyka Przemysłowa” i „Aparatura Elektryczna”.

W Stowarzyszeniu został wyróżniony kolejno medalem Kazimierza Szpotańskiego (1988 r.), Złotą Odznaką Honorową SEP (2001 r.), medalem Mieczysława Pożaryskiego (2003 r.), nagrodami za publikacje (w 1969 r. i 1999 r.). Od roku 1968 r. posiadał uprawnienia wykładowcy SEP na poziomie wyższym i średnim w zakresie „Budowy Urządzeń Rozdzielczych i Zabezpieczających”.

Jan Maksymiuk od 1971 r. pozostawał członkiem Sekcji Wielkich Mocy Komitetu Elektrotechniki Polskiej Akademii Nauk, od roku 1987 jego członkiem wybieranym. Aktywnie brał udział w cyklicznie organizowanych seminariach naukowych Sekcji. Inicjował i prowadził takie seminaria na terenie swojego zakładu i instytutu.

W roku 1990 został powołany na stanowisko Redaktora Naczelnego kwartalnika Komitetu Elektrotechniki PAN Archiwum Elektrotechniki, wydawanego od 1994 r. w języku angielskim jako „Archives of Electrical Engineering”.

W okresie swojej pracy zawodowej wypromował ponad 150 dyplomantów, 6 doktorów i 3 doktorów habilitowanych. Był autorem recenzji 10 prac habilitacyjnych oraz 20 prac doktorskich. Recenzował również liczne opracowania książkowe, artykuły do czasopism i referaty na konferencje naukowe.

W pamięci swych współpracowników Profesor zapisał się jako człowiek prawy, uczciwy, skromny i wrażliwy. Był przykładem rzetelności i systematyczności w działaniu. Wymagał wiele od swych wychowanków i współpracowników, ale chyba jeszcze więcej od siebie. W ostatnich kilkunastu miesiącach życia był wciąż bardzo aktywny zawodowo, pomimo gwałtownie pogarszającego się wzroku. W piątek, 23 stycznia 2015 r. pracował jak zwykle w swym pokoju w Gmachu Mechaniki PW. Był to dzień jak zwykle: spotkania, rozmowy: pracownicy uczelni, doktoranci, studenci. Późne popołudnie, zimowy zmierzch. Około godziny 17 wyszedł z politechniki do domu. W sercu miasta, wśród tłumu zabieganych przechodniów, z przystanku przy stacji Metro Politechnika, udał się do wieczności.

*Opracowanie: Maciej Kuzawski
prezes Oddziału Białkopodlaskiego SEP*

Zarząd Główny SEP na posiedzeniu w dniu 21 kwietnia 2021 r. nadał Oddziałowi Białkopodlaskiemu

SEP imię Profesora Jana Maksymiuka. Wcześniej, wniosek Zarządu Oddziału Białkopodlaskiego podpisany przez prezesa Oddziału kol. Macieja Kuzawskiego, pozytywnie zaopiniowała Centralna Komisja Historyczna SEP.